

روایت ساخت فیلم «عزیز»؛ ماجرای عاشقانه مادری که آلزایمر دارد

■ مجید توکلی کارگردان فیلم «عزیز» درباره ساخت این فیلم در گیلان و پرداخت به گویش و فرهنگ گیلکی در خلال قصه این اثر گفت.

فیلم‌های باسریال‌هایی که در خطه شمال کشور ساخته می‌شود، همین استفاده بی‌رویه از زیبایی‌های بصری شمال است، در حالی که باید به اندازه استفاده شود چرا که ماقصه‌ای را روایت می‌کنیم که مختصات خودش را دارد. ضمن اینکه در شسروع و پایان فیلم که به صورت مفصل درباره غذا که یکی از مهمترین ویژگی‌های استان‌های شمالی به ویژه گیلان است، صحبت شده و اساسا از نظر من درباره فرهنگ و جغرافیای گیلان به درستی بهره برده شده است. کارگردان «عزیز» یادآور شد: یکی از دلایل انتخاب استان گیلان برای این قصه، تلخی ماجرا بود که می‌خواستم با استفاده از زیبایی‌های بصری و شیرینی گویش آن منطقه توازن برقرار شود. اگر این قصه در تهران روایت می‌شد، شاهد این توازن نبودیم و اساسا این فیلم مسیر تلخی را طی می‌کرد.

وی در پایان با دعوت مخاطبان به دیدن این فیلم بیان کرد: مهمترین دلیل دعوت من، عاشقانه بودن اثر است و اینکه فیلم کم‌دی نیست. همچنین حتما پیشنهاد می‌کنم خانواده‌هایی که به نحوی درگیر بیماری آلزایمر هستند، این فیلم را ببینند چرا که مواجهه اطرافیان با بیماری آلزایمر بسیار مهم است.

توکلی درباره انتخاب خطه گیلان تصریح کرد: ما قصه یک خانواده را در استان گیلان که سنت‌ها و آیین‌های مختلف و سبک زندگی متفاوت خود را دارد، روایت می‌کنیم. وقتی دوربین در خانواده رفت و آمد می‌کند، طبیعتاً می‌تواند چیز دیگری را غیر از واقعیت نشان بدهد. دوربین اگر همین الان وارد خانواده‌ای در یکی از شهرستان‌های استان گیلان بشود، همه اعضای خانواده به زبان گیلکی حرف می‌زنند کما اینکه دوربین اگر به یکی از شهرستان‌های تبریز، سنجند و ... سر بزند، همه آن خانواده به زبان محلی خود صحبت می‌کنند. در کنار این ماجرا به هر حال این اتساق یک ادای دینی به زبان و فرهنگ زیبای گیلانی است که به نظر من متأسفانه در حال از بین رفتن است و خانواده‌ها کمتر بدان توجه می‌کنند و تلاش دارند بچه‌هایشان فارسی تهرانی حرف بزنند. وی درباره رویکردش نیز بیان کرد: ما قرار نبود کارت پستال یا مستند از استان گیلان بسازیم و به اندازه کافی در بسیاری از سکانس‌های فیلم استان گیلان را کاملاً نشان داده و بر اساس فیلم تعریف کردیم. مادر در مابانزلی، چنگل‌ها، جاده، بازار محلی، خیابان‌ها... فیلمبرداری داشتیم اما اساساً قاعده‌ای به نشان دادن تصاویر کارت پستالی نداشتیم. شاید بتوان گفت ایراد

مسئله به زبان گیلکی باشند. در حقیقت اصلاً نمی‌خواستیم که سراغ بازیگران خارج از این خطه بروم که بخوانند ادای این گویش زیبا و این لهجه را در بیاورند. به همین دلیل بین بازیگران تحقیق کردم و متوجه شدم آزاده صمدی گیلک است. پس درباره این فیلم با وی صحبت کردم و در نهایت باهم به توافق رسیدیم و یک همکاری بسیار دلچسب و دلنشینی را رقم زدیم. بقیه بازیگران این پروژه نیز همه از درجه یک‌ها و هنرمندان استان گیلان هستند. البته وریه حصاری گیلک نیست ولی به دلیل تمرین‌هایی که قبلاً داشته، آنقدر مسلط به این گویش و زبان است که گزینه اصلی من برای این نقش شد. وی اضافه کرد: برای شخصیت «عزیز» نیز دوست نداشتم به سراغ بازیگر حرفه‌ای بروم که بخواند گویش را تقلید کند. بنابراین برای یک‌دست شدن کاراکترها، ترجیح می‌دادم که یک مادر سالخورده گیلک را انتخاب کنیم. فراخوانی در شهر رشت دادیم و از بچه‌های تئاتر آن منطقه نیز کمک گرفتیم. طبیعتاً به گونه‌های متعددی رسیدیم و با آنها گفتگو کردیم که در نهایت شخص مورد نظر انتخاب شد که اگر چه سن و سالش زیادی داشت اما بسیار همراه بود. افسوس که نتوانست فیلم را ببیند و متأسفانه قبل از اکران عمومی این اثر از دنیا رفت. در عین حال ساخت یک فیلم سینمایی لو‌باجت نیازمند درک متقابل عوامل حرفه‌ای از شسریط است. آزاده صمدی، وریه حصاری و دیگر بازیگران پروژه این شرایط را بسیار خوب درک و بسیار حرفه‌ای برخورد کردند. همچنین همه عوامل همراهی بی‌دریغ داشتند و این نکته بسیار مهمی در سینمای اجتماعی است.

خانواده‌ها تلاش دارند فرزندان‌شان فارسی تهرانی حرف بزنند

هستیم که به ضعف‌های خود واقفیم اما به هر حال این همکاری رو به رشد بوده و روز به روز بهتر شده است. سینمای جهان هم سراغ آلزایمر رفته است این کارگردان درباره آلزایمر و پرداخت فیلم به آن عنوان کرد: آلزایمر جزو آن دسته از بیماری‌هاست که در یک دهه اخیر و با یک تحقیق میدانی کاملاً ساده می‌توان متوجه شد که همه‌گیر و فراگیر شده است تا جایی که در سینمای جهان نیز بدین بیماری پرداخته می‌شود. ما شاهد موارد بسیاری در داخل کشور خودمان نیز هستیم و متأسفانه این بیماری در حال گسترش است. پس تلاش کردیم در ابتدای فیلم یک خانواده گرم و صمیمی و باحس و حالی را نشان دهیم که روابط بینشان بسیار خوب است. در حقیقت در سکانس ابتدایی سعی شد که یک آشنایی با کاراکترها و قصه رقم بخورد و در ادامه ما وارد مضمون پیچیده قصه شویم. وی درباره قابل حدس شدن قصه و کشدار شدن آن بیان کرد: در این مدل روایت که تماشاگر می‌تواند زودتر از موعد مقرر حدس بزند که پایان فیلم چه می‌شود، قصه خیلی اهمیت ندارد چون قرار نیست پایان شگفت‌انگیزی را رقم بزنیم. به هر حال همه ما می‌دانیم که یک مادر هشتاد و خورده‌ساله آلزایمر گرفته و عاشق پسرش شده است و خانواده در حال تلاش هستند که این بحران را حل کنند. در این ماجرا قرار نیست اتفاق خاصی در پایان رخ بدهد بلکه مسیر وی شده برای ما اهمیت داشت که آن را درست نشان دهیم. توکلی درباره انتخاب بازیگران نیز گفت: وقتی من تصمیم گرفتم که فیلم را به زبان گیلکی کار کنم، طبیعتاً باید سراغ بازیگرانی می‌رفتم که

گروه فرهنگ و هنر - «عزیز» داستان زنی به همین نام را روایت می‌کند که با پیشرفت بیماری آلزایمر دست‌وپنجه نرم می‌کند. این بیماری نه تنها زندگی شخصی او، بلکه روابط او با اعضای خانواده و به ویژه پسرش را تحت تأثیر قرار داده است. آزاده صمدی، وریه حصاری، بهمن صادق‌حسینی، رضا عباسی، شیرین محسنی، عقیق بلوری و فاطمه محمدی (در نقش عزیز) ترکیب هنرمندان این فیلم را تشکیل می‌دهند که مدتی است در شبکه نمایش خانگی اکران شده است. مجید توکلی کارگردان فیلم «عزیز» در توضیحاتی درباره نگارش اثر بیان کرد: من و جمیله دارالشفايي ابتدا فیلمنامه سینمایی «متولد ۳۵» را با هم کار کردیم و سپس این همکاری در فیلم «عروسی مردم» ادامه پیدا کرد. ما همچنین ۲ تله‌فیلم پلیسی با یکدیگر نوشتیم تا اینکه رسیدیم به فیلمنامه «عزیز». طبیعتاً برای من این همکاری بسیار اتفاق خوشایندی بود چرا که زبان مشترک ما باعث شد راحت‌تر مسیر را طی کنیم و به نتیجه برسیم. ناگفته نماند طرح اولیه فیلمنامه «عزیز» را یکی از دوستانم برایم تعریف کرد و سپس من برای خانم دارالشفايي بازگو کردم و او هم نگارش کار را انجام داد و سپس به مرحله ساخت رسیدیم. وی اضافه کرد: جمیله دارالشفايي به عنوان زن یک با نگاه زنانه و من هم به عنوان یک مرد با نگاه مردانه، توانستیم ۳ فیلم سینمایی «عزیز» را یکی از دوستانم برایم تعریف کرد و سپس من برای خانم دارالشفايي بازگو کردم و او هم نگارش کار را انجام داد و سپس به مرحله ساخت رسیدیم. اعتقاد نداریم آثاری را که باهم کار کردیم، ایراد ندارد و اولین نفری

«کنکل» پنجشنبه به شبکه نمایش خانگی می‌آید

رامتین لوافی، مدیر فیلمبرداری، ابراهیم جعفری، تدوین: عماد خدابخش و مجید توکلی، طراح صحنه: سیامک احصایی، طراح لباس: نازنین خزاعی، طراح گریم: احسان روناسی، آهنگساز: بامداد افشار، صداگذار: آرش قاسمی، صداپرداز: نینما مختاری و محمد مختاری، مدیر تولید: وحید مرادی، مدیر برنامه‌ریزی و دستیار کارگردان: حامد مختاری، منشی صحنه: محمد گل‌فشان، عکاس: مسعود اشتیری و باران انوری، فیلمبردار: فرید علی‌اکبری، طراح لوگو: عسل خواجه‌وند، طراح پوستر: روح‌الله مختاری و تهیه‌کننده: محمد مسعود. این سریال از پلتفرم «استارنت» پخش می‌شود که فیلم‌ها و سریال‌های روز را به صورت کاملاً رایگان در اختیار کاربران قرار می‌دهد.

در خلاصه داستان آن آمده است: دزدی مواد اولیه گران‌قیمت در کارخانه تکرار می‌شود، اما برای حفظ آبرو به بیرون کارخانه درز نمی‌کند، تا اینکه بالاخره پای پلیس به ماجرا باز می‌شود. شایعات در اطراف یکی از کارگران شدت می‌گیرد و بازداشت آن کارگر آغازگر ماجراهای دیگری است؛ اتفاقاتی که فراتر از انتظار ما است. صابر ابر، هانیه توسلی، مهدی پاکدل، پدram شریفی، ستاره پسیانی، حسین امیدی، محمد صدیقی مهر، مرجان اتفاقیان، محمد رضا صولتی، فریدقبادی و فرزین محدث، بهرام ابراهیمی، مائده طهماسبی بازیگران سریال «کنکل» هستند.

عوامل اصلی این سریال عبارتند از: نویسنده و کارگردان:

گروه فرهنگ و هنر - پخش سریال «کنکل» ساخته رامتین لوافی از پنجشنبه این هفته در شبکه نمایش خانگی آغاز می‌شود. اولین قسمت سریال نمایش خانگی «کنکل» به نویسندگی و کارگردانی رامتین لوافی و تهیه‌کنندگی محمد مسعود پنجشنبه ۱۱ اردیبهشت ساعت ۸ صبح منتشر می‌شود و پخش آن به صورت هفتگی ادامه پیدا می‌کند. رامتین لوافی پیش از این کارگردانی آثاری همچون «برلین ۷» و «هت تریک» را بر عهده داشته و جوایز متعددی نیز از جشنواره‌های معتبر داخلی و خارجی کسب کرده است. «کنکل» یک سریال درام پلیس ۱۵ قسمتی است که

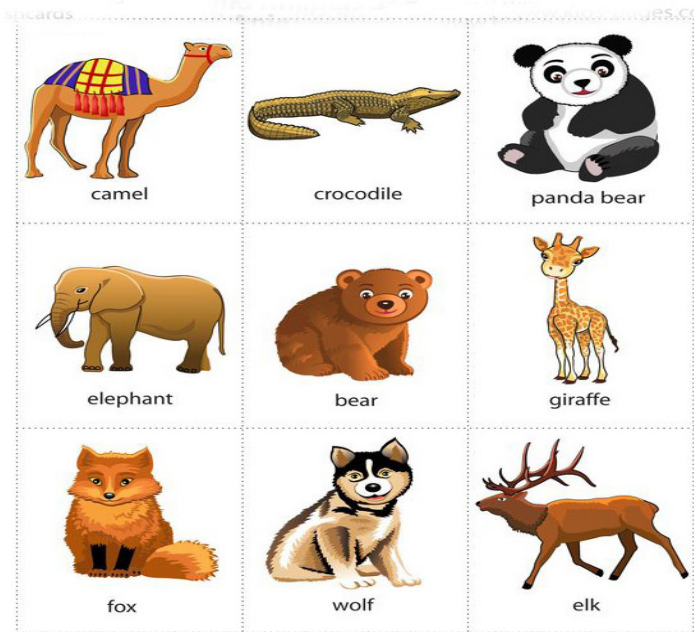

ویژه کودک و نوجوان

بچه‌های جزیره

* زیر نظر: زهرا کسائی

کلمات انگلیسی را به خاطر بسپار

تصاویر کودکان دلبند خود را می‌توانید به این شماره ارسال فرمایید.
۰۹۰۳۲۲۸۲۵۴۶

کشاورز را به خانه اش برسان

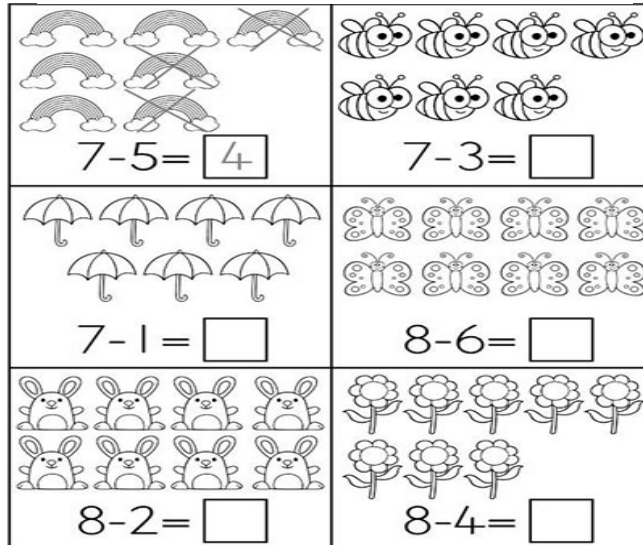
داستان: قصه‌های شیرین کودکانه آقا قورباغه

روزی روزگاری نزدیک روستایی استخر بسیار بزرگی بود که داخل آن پر از قورباغه‌های بزرگ و کوچک بود. هر روز غروب بچه‌ها نزدیک این استخر مشغول بازی می‌شدند. یک روز، یکی از این بچه‌ها که مشغول بازی بود چند تا قورباغه را دید که در قسمت کم عمق استخر شنا می‌کردند. پسرک با خودش فکر کرد که کمی با این قورباغه‌ها شوخی کند. پس دوستانش را صدا کرد و گفت: «بیا به این قورباغه‌ها سنگ بزنیم، فکر کنم خیلی خوش بگذرد، چون او‌ها به این طرف و اون طرف می‌پرند تا هنگ بهشون نخوره.» دوست پسرک قبول کرد و آن‌ها شروع کردند به پرتاب کردن سنگ به طرف قورباغه‌های بیچاره. پسرک و دوستانش از این کار خیلی لذت می‌بردند و با صدای بلند می‌خندیدند، اما بعضی از این قورباغه‌های بی‌نوا هلاک شدند و مردند. پسرک و دوستانش از دیدن این منظره خوشحال تر شدند و بلندتر خندیدند. بالاخره یکی از قورباغه‌ها که خیلی از کار این دو پسر عصبانی شده بود، سرش را از آب بیرون آورد و گفت: «خواهش می‌کنم بس کنید، نخندید. این بازی شما خیلی بی‌رحمانه است و چند تا از دوستای ما تا الان مردند. این بازی شما اصلاً خنده‌دار نیست.» وقتی پسرک و دوستانش صدای قورباغه را شنیدند از ترس پاهایه فرار گذاشتند. آیا شما هم تا به حال با دوست خود شوخی ای کرده‌اید که باعث رنجش و ناراحتی اش شده باشد. اگر چنین اتفاقی افتاد، چه کاری برای جبران آن انجام داده‌اید؟

تفاوت دو عکس را پیدا کن

تفریق‌های زیر را کامل کن

۴۴۴۲۴۹۶۹
۴۴۴۲۴۹۹۹

پرتیراژترین و با سابقه‌ترین نشریه جزیره کیش

گسترده‌ترین شبکه اطلاع‌رسانی داخلی منطقه آزاد کیش

اقتصاد کیش
روزنامه